

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

16 mai 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte

Nadejda Toma

Judecători

Anatolie Țurcan

Elena Cobzac

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de inculpata Guțan Ana, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 19 decembrie 2017, în cauza penală privind-o pe

*Guțan Ana xxxx, născută la xx xx xxxx,
originară din mun. xxxx și domiciliată în
or. xxxx str. xxxx nr. xx ap. xx.*

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 26.09.2017 – 19.10.2017;

Instanța de apel: 31.10.2017 – 19.12.2017;

Instanța de recurs: 28.03.2018– 16.05.2018.

Asupra admisibilității recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Cimișlia sediul Leova din 19 octombrie 2017, adoptată în conformitate cu art.364¹ Cod de procedură penală în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, Guțan Ana a fost recunoscută vinovată și condamnată în baza art.145 alin.(2) lit.e¹) Cod penal la 12 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar pentru femei de tip închis.

S-a încasat de la Guțan Ana cheltuielile de judecată suportate pentru efectuarea expertizei judiciare nr.124 C din 06.09.2017, suma de 3 542 lei; expertizei judiciare nr.225 din 24.07.2017, suma de 128 lei; expertizei judiciare nr.34/12/3-R-243 din 26.07.2017, suma de 1 680 lei; expertizei judiciare nr.232 din 10.08.2017, suma de 1 078 lei; expertizei judiciare nr.272 din 11.08.2017, suma de 3 220 lei; expertizei judiciare

nr.134 din 11.08.2017, suma de 3 780 lei; iar în total suma de 13 428 lei.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond, *în fapt*, a constatat că Guțan Ana, la 22 iulie 2017 în jurul orelor 00:00, fiind în stare de ebrietate alcoolică, în urma unui conflict cu concubinul său Bacal Iurie care a avut loc la domiciliul amplasat în r-nul Basarabeasca satul Sadaclia str. Cogîlnic nr.13, intenționat, înțelegând caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, l-a lovit pe cet. Bacal Iurie cu un cuțit de bucătărie în regiunea abdominală din stânga de sus, cauzându-i astfel o plagă penetrantă în cavitatea pleurală pe stânga cu lezare marginală a coastei șase a pericardului inimii transficiant cu hemopericard circa 60 ml, hemotorace pe stânga circa 2 000 ml, care au fost cauzate prin acțiunea traumatică unică a unui corp ascuțit tăietor, înțepător, posibil și cu un cuțit cu puțin timp înaintea morții cu circa 0-30 min înainte de deces, care sunt periculoase pentru viață în momentul cauzării și conform acestui criteriu se califică ca vătămare corporală gravă, fiind în legătură de cauzalitate directă cu survenirea morții.

3. Împotriva sentinței a declarat apel inculpata Guțu Ana, care a solicitat casarea sentinței și pronunțarea unei hotărâri, cu aplicarea unei pedepse mai blânde, invocând că instanța i-a stabilit o pedeapsă prea aspră.

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 19 decembrie 2017, apelul declarat a fost respins ca nefondat, cu menținerea sentinței fără modificări.

5. Instanța de apel a constatat că prima instanță, în conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală, a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și a dat probelor administrate o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei și concludentei, corect ajungând la concluzia privind vinovăția inculpatei Guțan Ana în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.145 alin.(2) lit.e¹) Cod penal, care se confirmă prin probele acumulate la dosar și cercetate în ședințele de judecată, la caz respectându-se procedura simplificată a judecării cauzei penale pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Instanța de apel, ținând cont de faptul că, cercetarea judecătorească s-a efectuat în procedură simplificată în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, a verificat legalitatea sentinței atacate sub aspectele de drept: dacă există erori procesuale și dacă măsura de pedeapsă este stabilită în limitele legii.

Totodată, instanța a conchis că nu are temei de a interveni în sentința instanței de fond în partea stabilirii pedepsei inculpatei, or, la stabilirea categoriei și măsurii de pedeapsă s-a ținut cont de toate circumstanțele reale și personale privind individualizarea pedepsei, aplicându-i inculpatei o pedeapsă corectă, echitabilă și legală, considerând că, corectarea și reeducarea inculpatei este posibilă și rațională cu aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare în limitele prevăzute de art.364¹ alin.(8) Cod de procedură penală, ținând cont de reducerea pe care o beneficiază potrivit legii date.

Din aceste considerente instanța de apel a respins argumentul inculpatei prin care a solicitat aplicarea față de ultima a unei pedepse mai blânde, considerând că temeiuri de a atenua pedeapsa nu sunt.

6. Nefiind de acord cu soluțiile pronunțate de instanțele ierarhic inferioare, inculpata a declarat recurs ordinar, prin care, neinvocând nici un temei de drept prevăzut de art.427

alin.(1) Cod de procedură penală, solicită casarea hotărârilor judecătorești, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care sa-i fie aplicată o pedeapsă mai blândă, considerând că instanțele de judecată eronat i-au individualizat pedeapsa contrar prevederilor legale.

Consideră că temei pentru aplicarea unei pedepse mai blânde servește următoarele fapte a recunoscut vina, în instanța de judecată a solicitat examinarea cauzei în temeiul art.364¹ Cod de procedură penală, recunoscând toate probele acumulate în faza de urmărire penală.

7. În conformitate cu prevederile art.431 alin.(1) pct.1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului declarat, considerându-l inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat, invocând că recurenta nu este de acord cu pedeapsa stabilită, astfel solicită aplicarea unei pedepse mai blânde, însă instanțele inferioare au reținut prevederile art.art.6,7,61,75-78 Cod penal, detaliat argumentându-și soluția în partea pedepsei penale, aceasta fiind una echitabilă.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care se constată că este vădit neîntemeiat.

Din conținutul recursului declarat se constată că recurenta nu invocă nici un temei de drept, însă critică hotărârile judecătorești atacate în partea stabilirii pedepsei, solicitând o pedeapsă mai blândă, astfel se întvede temeiul pentru recurs prevăzut de art.427 pct.10) Cod de procedură penală, care prevede că, s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub acest aspect, Colegiul penal reține că temeiul menționat nu și-a găsit confirmarea în speța dată.

Colegiul menționează că, potrivit prevederilor art.75 Cod penal, prin criterii generale de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele (regulile) stabilite de lege, de care este obligată să se conducă instanța de judecată la aplicarea fiecărei pedepse, pentru fiecare persoană vinovată în parte. Legea penală acordă instanței de judecată o posibilitate largă de aplicare în practică a principiului individualizării răspunderii penale și a pedepsei penale, ținând cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care agravează sau atenuază răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Pedeapsa aplicată infractorului trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii penale și pedepsei penale, potrivit art.61 Cod penal, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal și stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

Reieșind din prevederile legale enunțate, precum și din conținutul hotărârilor

contestate, instanța de recurs reține că inculpata nu este de acord cu pedeapsa stabilită în baza art.145 alin.(2) lit.e¹) Cod penal de 12 ani închisoare.

Colegiul penal atestă că, sancțiunea art.145 alin.(2) lit.e¹) Cod penal, în baza căruia a fost condamnată Guțan Ana, prevede o pedeapsă sub formă de închisoare de la 15 la 20 de ani sau cu detențiune pe viață.

În acest context, prin sentința instanței de fond menținută prin decizia instanței de apel, inculpatei Guțan Ana i-a fost aplicată o pedeapsă în limita minimă posibilă a sancțiunii prevăzute de art.145 alin.(2) lit.e¹) Cod penal, totodată ținându-se cont și de prevederile art.364¹ alin.(8) Cod de procedură penală, care stipulează că în caz de aplicare a pedepsei cu închisoarea inculpatul beneficiază de reducerea cu o treime din maximul și din minimul prevăzut de sancțiune, stabilindu-i-se noi limite cu care trebuie să opereze instanța de judecată la stabilirea pedepsei.

În această ordine de idei, instanța de recurs ține să menționeze că argumentul recurentei, precum că instanțele de judecată încorect i-au stabilit în baza art.145 alin.(2) lit.e¹) Cod penal, cu aplicarea prevederilor art.364¹ alin.(8) Cod de procedură penală, o pedeapsă prea aspră, sub formă de 12 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar pentru femei de tip închis, este un argument pur declarativ și inadmisibil, fiindcă sancțiunile minimă și maximă s-au redus, fiind de la 10 ani până la 13 ani 4 luni închisoare.

Mai mult, referitor la argumentele recurente precum că instanțele de fond la stabilirea pedepsei nu au ținut cont de faptul că ea a recunoscut vina și în instanța de judecată a solicitat examinarea cauzei în procedură simplificată prevăzută de art.364¹ Cod de procedură penală, Colegiul penal enunță că nu pot fi reținute în speță, deoarece toate motivele invocate în recurs în susținerea acestor argumente deja au fost luate în considerație de instanțele de judecată la aplicarea pedepsei închisorii, mai mult ca atât recunoașterea vinei în comiterea infracțiunii este un drept al inculpatului, iar consecința recunoașterii vinovăției în comiterea infracțiunii imputate a condiționat reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare în sensul art.364¹ alin.(8) Cod de procedură penală.

Astfel, instanța de recurs reține că instanțele judecătorești au ținut seama de criteriile generale de individualizare a pedepsei, de faptul că infracțiunea comisă de inculpată, potrivit art.16 Cod penal, face parte din categoria celor excepțional de grave, de persoana inculpatei, care anterior a fost trasă la răspundere penală cu încetarea proceselor penale, care se caracterizează nesatisfăcător, corect concluzionând că corijarea și reeducarea inculpatei Guțan Ana este posibilă numai prin izolarea de societate.

Pe de altă parte, pedeapsa și modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizată în așa fel, încât inculpata să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare. Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de lege.

Prin urmare, Colegiul penal reține că, la stabilirea pedepsei inculpatei Guțan Ana, atât prima instanță, cât și cea de apel, au dat deplină eficiență circumstanțelor cauzei,

stabilind acesteia o pedeapsă echitabilă, în limitele prevăzute de sancțiunea normelor penale în baza cărora a fost declarată vinovată, ținându-se seama de prevederile art.61, 75 Cod penal.

În consecință, Colegiul penal nu a constatat prezența unor erori de drept invocate de recurentă ce ar fi afectat decizia atacată sub aspectele contestate, deoarece soluția adoptată de către instanța de apel este legală și întemeiată, iar recursul ordinar declarat este inadmisibil fiind vădit neîntemeiat, or, tipul și mărimea pedepsei stabilite inculpatei, este echitabil pentru corijarea și reeducarea acesteia și atingerea scopului pedepsei.

9. În conformitate cu prevederile art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpata Guțan Ana, împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 19 decembrie 2018, în cauza penală în privința lui Guțan Ana xxxx, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 16 mai 2018.

Președinte

Nadejda Toma

Judecători

Anatolie Țurcan

Elena Cobzac